

noget mere Hensyn til den af mig sidst nævnte Betænktilighed. Jeg har imidlertid troet at kunne sjerne eller imødekomme den, uden væsentlig at forandre det Grundlag, der er givet ved Commissionens Behandling af Sagen, idet jeg i Lovudkastets § 7 har foreslaaet, at den Bestemmelse, der ogsaa efter Commissionens Forslag i Tilfælde af, at Justitsministeriets Tilsyn aldeles bortfaldt, skulde tages ved Lov om Anvendelsen af Foreningens Reservefond, skal tages, for Tilsynet bortfalder, og for Beslutningen om Tilsynets Bortfalden træder i Kraft. Dette forandrer vel paa en Maade ikke Sagens Realitet, men det giver de Kjøbstæder, som nære Wængstelse for denne Bestemmelse, den Beroligelse, at Sagen, inden en saadan Beslutning træder i Kraft, paany kommer under Lovgivningsmagtens Overveelse. — Hertil skal jeg for Tiden indskrænke mig.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovudkast vilde blive omdeelte til ærede Medlemmer.

Den tredie Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov, indeholdende Bestemmelser angaaende Afdødes Begravelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2089—90).

J. A. Hansen: Vigtigheden af at forebygge, at et Menneske nogensinde skal blive levende begravet, antager jeg for at være almindelig anerkjendt af Alle, og Besvarelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt det Lovforslag, jeg her har tilladt mig at indbringe, bør fremmes, vil altsaa beroe paa, hvorvidt de nu gjældende Bestemmelser, sigtende til at forebygge et saadant Onde, ere tilstrækkelige, eller om det maa ansees for nødvendigt, at der indføres mere skærpede Bestemmelser. Efter hvad jeg har erfaret, troer jeg, det er blevet temmelig klart for dem, der have fulgt den Bevægelse, som dette Spørgsmaal i den senere Tid har været undergivet, at de nu gjældende Bestemmelser, der sigte til at forebygge Levendes Begravelse, ingenlunde kunne ansees tilstrækkelige, og at navnlig tillige hele

den Maade, hvorpaa disse Bestemmelser bringes til Udførelse i Livet, lade overordentlig meget tilbage at ønske. Det er min Overbevisning, at noget Saadant er Tilfældet, som har ført mig til at gjøre, hvad jeg formaaede, for at de gjældende Bestemmelser kunde blive forandrede og skærpede, og jeg skal nu tillade mig kortelig at betegne, hvilke Forandringer der igjennem det foreliggende Lovforslag ere foreslaaede ligeoverfor de nu gjældende Bestemmelser. Ved disse er der forekrevet en Attest for, at der findes sikke og utvivlsomme Tegn paa Døden, inden et Lig maa jordes, men det er dog klart, at der er andre Tilfælde, som kunne sættes i lige Klasse med, at Liget jordes, og som ere ligesaa farlige, forsaavidt et Menneske, der tilsyneladende er død, igjen skulde komme tillive. Jeg skal saaledes nævne Hensættelsen af Lig i affides liggende Begravelsescapeller, som vi f. Ex. her i Kjøbenhavn have ved Kirkerne, og hvort Ligene hensættes, uden at der finder det allermindeste Tilsyn Sted med dem, ja i mange Tilfælde med Laagene fastslaaede paa Kisterne. Dette er fuldstændig det Samme som Begravelse, thi dersom det formeentlig døde Menneske skulde komme tillive, medens han var hensat i et saadant Capel, vilde han nødvendigviis der maatte opgive Aanden, uden at der vilde kunne ydes ham nogensomhelst Hjælp til at blive ført tilbage til Livet. Naar man altsaa forbyder, at Lig maae jordes, uden at disse sikkrende Tegn ere tilstede, mener jeg, at der ogsaa er god Grund til at bestemme, at man heller ikke maa hensætte Lig paa affides Steder uden Tilsyn, før en Attest som den forekrevne er bleven givet, og tillige til at bestemme, at før en saadan Attest er givet, maa Laaget paa Kisten ikke slaaes fast, selv om man henlægger Liget i Kisten, hvilket af mange Grunde kan være nødvendigt. — Den anden Forandring, som her er foreslaaet, er overordentlig vigtig, ja, den udgjør næsten Hovedbetragtningen. I den nu gjældende Placat staaer der, at denne Attest skal gaae ud paa at godtgjøre, at der er sikke og utvivlsomme Tegn paa Døden, saaledes at den hele Sags Afgjørelse nu berover paa, hvad man anseer for utvivlsomme Tegn paa Døden, og